



Ἐνῶ ὕμνει ἐκστατικός τὴν δόξαν τῆς πατρίδος,
πίνει συγχρόνως καὶ νερὸ διὰ τῆς προβοσκίδος.

Ἐξ ἑ λόγοι Δεληγιάννη
κι' ὅπου τὸν ποιεὶ νὰ γιάννη.

ΠΡΩΤΟΣ.—Φίλοι συμπολίται, σὰς εὐχαριστῶ καὶ πάλιν,
ποῦ μ' ἐφέρατε ἔς τὸ σπῆτι μὲ δγλοδοῆν μεγάλην.
Διατρέχομεν ἡμέρας φοβεράς δοκιμασίας,
πλὴν ἐλεύσεται ἡμέρα καὶ γιὰ ἡμᾶς φαγοποσίας.
Εἰς τὴν διαδήλωσίν σας δώσατε ἀπόψε πέρας,
καὶ σὰς περιμένω πάλιν αὐριον πρὸς τὸ ἐσπέρας.

ΔΕΥΤΕΡΟΣ.—Χαιρετίσωμεν καὶ σήμερον ἀλλήλους,
καὶ δευτε ἄς πετάξωμεν ὄλοι ἴψηλά τοὺς πῖλους.
Νίκη ἀπόψε προφανῆς ἀνέτειλε ἔς τὸ κόμμα,
ἀλλ' ὅμως ἄς προσμείνωμεν ὡς αὐριον ἀκόμα.
Ὀλίγη ἐγκαρτέρησις καὶ ἡ ἡμέρα φθάνει,
καθ' ἣν θὰ ἐορτάσωμεν κι' ἡμεῖς τὸ ἡμαζάνι.

ΤΡΙΤΟΣ.—Χαίρετε καὶ πάλιν, προσριλεῖς μου συμπολίται·
πλὴν τί βλέπω; σιωπάτε; διατί δὲν μοῦ μιλεῖτε;
Ἐννενηντα ἕξ φίλους ἀριθμοῦμεν ἕως τώρα,
καὶ ἀξάνουν κάθε ἡμέρα, καὶ ἀξάνουν κάθε ὥρα,
καὶ θ' ἀξάνουν αἰωνίως, καὶ θ' ἀξάνουν ὀσημέραι.
—Σέβαστέ μου Θεοδωράκη σὲ θαυμάζω, χαιρε, χαιρε!

ΤΕΤΑΡΤΟΣ.—Ἦκουσα φωνήν, ἥτις μὲ χαιρετίζει,
καὶ ἡ ψυχὴ μου ἐκ χαρᾶς σκιριᾶ καὶ ὀλολύζει.
Εἶναι φωνὴ ἐργατικὴ ἀγνή ὡς ἡ παρθένος
καὶ ἀπευθύνομαι ἔς αὐτὴν κατενθουσιασμένος.
—Ἐργάτα μου! κοπίαζε καὶ τίμα τοὺς γονεῖς σου,
ἀγάπα τοὺς ὁμοίους σου καὶ τοὺς ὁμογενεῖς σου!

ΠΕΜΠΤΟΣ.—Ἦκουσα ρεβόλδερ, ἤκουσα φωνὰς καὶ σάλους,
κι' ἐλυπήθην πολὺ πλεον τοὺς ἴδικούς μας ἢ τοὺς ἄλλους.
Ἦκουσα διαδηλώσεις, ἤκουσα φρενήρη ζήτην,
καὶ ἐσκέφθην τί νὰ κάμνη ἀρὰ γε νὰ μ' ἐνθυμεῖτο;
ὦ! ἐλπίζωμεν ἀκόμη ἴστην πατρίδα καὶ ἔς τοὺς νόμους,
ἀλλ' ἄς τρέχωμεν συνάμα μαζεμμένοι καὶ ἔς τοὺς δρόμους.

ΕΚΤΟΣ.—Λοιπὸν ἐπέρασαν ἡ ἑβδομάς ταχιστα,
κι' ἐπικρατεῖ ἔς τὸ κόμμα μας μεγάλη ἡσυχία.
Ἐκόπασαν τὰ πνεύματα, τὰ ζήτην καὶ οἱ κτύποι...
κρίμα λοιπὸν ἔς τὸν Καρδαρά καὶ κρίμα ἔς τὸν Τερτίπη,
κρίμα ἔς τῶν ἡμετέρων μου τὴν ἐννενηκοντάδα,
κρίμα σὲ μέ, κρίμα σὲ σὰς, καὶ κρίμα ἔς τὴν Ἑλλάδα.